2. Το άρθρο 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ δεν προβλέπει ρητώς υποχρέωση της Επιτροπής να προβαίνει σε προσαρμογή των παραγωγών αναφοράς του συνόλου των κατηγοριών Ια μέχρι Ιδ, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο αυτό. Το ίδιο ισχύει όταν το άρθρο αυτό προβλέπει «κατάλληλη προσαρμογή των παραγωγών αναφοράς για τις εν λόγω κατηγορίες». Πράγματι, η φράση «τις εν λόγω κατηγορίες», που χρησιμοποιείται στο προαναφερθέν άρθρο 14, αναφέρεται όχι μόνο στο σύνολο των κατηγοριών Ια μέχρι Ιδ, αλλά μόνο σε εκείνες που αναφέρονται στην αρχή της διατάξεως αυτής, των οποίων τα ποσοστά μειώσεως έχουν μια τέτοια έκταση ώστε να μπορούν να προκαλέσουν εξαιρετικές δυσκολίες στην επιχείρηση.

Στην υπόθεση 317/82,

Usines Gustave Boël, ανώνυμη εταιρεία βελγικού δικαίου, εδρεύουσα στις Βρυξέλλες,

και

Fabrique de fer de Maubeuge, ανώνυμη εταιρεία γαλλικού δικαίου, εδρεύουσα στο Louvroil (Βόρεια Γαλλία),

εκπροσωπούμενες αμφότερες από το δικηγόρο Βρυξελλών Gutt, με τόπο επιδόσεων το γραφείο του δικηγόρου J. Loesch, 2, rue Goethe, Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον κύριο νομικό της σύμβουλο Donald W. Allen και από το νομικό της σύμβουλο Étienne Lasnet, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της από 26ης Νοεμβρίου 1982 αποφάσεως της Επιτροπής, που κοινοποιήθηκε με τηλετύπημα της ίδιας ημερομηνίας και επιβεβαιώθηκε με επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 1982, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1982, περί παρατάσεως του συστήματος επιτηρήσεως και ποσοστώσεων παραγωγής ορισμένων προϊόντων για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 191 της 1. 7. 1982, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

συγκείμενο από τους U. Everling, πρόεδρο τμήματος, Mackenzie Stuart, O. Due, Y. Galmot και K. Κακούρη, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: S. Rozès
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

I — Περίληψη των περιστατικών και της έγγραφης διαδικασίας

1. Το άρθρο 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ, της 30ής Ιουνίου 1982, ορίζει ότι «εάν, λόγω της εκτάσεως των καθορισμένων ποσοστών μειώσεως για ένα τρίμηνο, το καθεστώς των ποσοστώσεων δημιουργεί εξαιρετικές δυσκολίες σε κάποια επιχείρηση, η Επιτροπή προβαίνει σε κατάλληλη προσαρμογή αυτών των παραγωγών αναφοράς ή/και των ποσοτήτων αναφοράς για τις εν λόγω κατηγορίες, εάν η επιχείρηση υποβάλει σχετική αίτηση κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων μηνών του σχετικού τριμήνου, στις εξής περιπτώσεις:

— όταν η συνολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών Ια έως Ιδ είναι μικρότερη από 1 000 000 τόνους κατ' έτος και αποτελείται κατά 75 % τουλάχιστον από προϊόντα των οποίων τα ποσοστά μειώσεως μιας ή περισσοτέρων των κατηγοριών αυτών υπερβαίνουν το 20 %, ή

— η συνολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών IV, V και VI είναι μικρότερη από 100 000 τόνους κατ' έτος, και το ποσοστό μειώσεως μιας ή περισσοτέρων των κατηγοριών αυτών υπερβαίνει το 20 %».

2. Οι προσφεύγουσες ζήτησαν από την Επιτροπή την εφαρμογή του άρθρου αυτού στο τέταρτο τρίμηνο του 1982 για τις κατηγορίες Ια, Ιβ, Ιγ και Ιδ. Πράγματι, η *συνολική* παραγωγή αναφοράς των προϊόντων Ια μέχρι Ιδ αποτελούσε, για το τρίμηνο αυτό, πάνω από 75 % των προϊόντων των οποίων το ποσοστό μειώσεως υπερέβαινε το 20 %.

Εντούτοις, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση, κατά το μέτρο που αφορούσε την κατηγορία Ιγ «για το λόγο ότι τα προϊόντα της κατηγορίας Ιγ δεν υπόκεινται σε ποσοστό μειώσεως τουλάχιστον 20 % για το τρέχον τρίμηνο».

Εν προκειμένω, το ποσοστό μειώσεως ήταν 16 % (βλ. απόφαση 2585/82/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 22. 9. 1982).

Πρόκειται γι' αυτήν την απόφαση της Επιτροπής της 26ης Νοεμβρίου 1982 που κοινοποιήθηκε με τηλετύπημα της ίδιας ημερομηνίας και επιβεβαιώθηκε με επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 1982, που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής ακυρώσεως των προσφευγουσών. Οι προσφεύγουσες επικαλούνται ένα λόγο ακυρώσεως, συνιστάμενο στην παράβαση του άρθρου 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1982, και του άρθρου 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ.

3. Με επιστολή που απευθύνθηκε στον πρόεδρο του Δικαστηρίου και προσαρτήθηκε στην προσφυγή τους, οι *προσφεύγουσες* προβάλλουν ότι μετά την απόφαση της Επιτροπής, η ανώνυμη εταιρεία Fabrique de fer de Maubeuge αναγκάστηκε να σταματήσει την παραγωγή της. Ο πληρεξούσιος των προσφευγουσών ζήτησε επομένως η υπόθεση αυτή να εκδικαστεί κατά προτίμηση, σύμφωνα με το άρθρο 55, παράγραφος 1, *εν τέλει,* του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Η Επιτροπή απάντησε στην προσφυγή με υπόμνημα αντικρούσεως, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Ιανουαρίου 1983.

Προκειμένου «να μη παραταθεί ασκόπως η έγγραφη διαδικασία», οι προσφεύγουσες αποφάσισαν να παραιτηθούν από του δικαιώματός τους καταθέσεως απαντήσεως.

4. Το Δικαστήριο, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετ' ακρόαση της γενικής εισαγγελέα, αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Με διάταξη της 23ης Φεβρουαρίου 1983, που ελήφθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 95 του κανονισμού διαδικασίας, το Δικαστήριο αποφάσισε να αναθέσει την υπόθεση στο πέμπτο τμήμα.

II — Αιτήματα των διαδίκων

5. Οι *προσφεύγουσες* ζητούν από το Δικαστήριο:

«— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 26ης Νοεμβρίου 1982, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ της 30ής Ιουνίου 1982·

— να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.»

Η *καθής* ζητεί από το Δικαστήριο:

«— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.»

III — Λόγοι και επιχειρήματα που προέβαλαν οι διάδικοι κατά την έγγραφη διαδικασία

6. Κατά τις *προσφεύγουσες,* η Επιτροπή, με το να αρνηθεί να προσαρμόσει τις παραγωγές αναφοράς που αφορούν την κατηγορία των προϊόντων Ιγ για το μόνο λόγο ότι τα προϊόντα της κατηγορίας Ιγ δεν υπάγονται σε συντελεστή μειώσεως τουλάχιστον 20 % για το τρέχον τρίμηνο, παρέβη το άρθρο 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ, προσθέτοντας έναν όρο σ' αυτό τον οποίο δεν περιείχε.

Η εφαρμογή της διατάξεως αυτής στην κατηγορία των προϊόντων Ια μέχρι Ιδ εξαρτάται, πράγματι, από τρεις προϋποθέσεις:

α) λόγω της εκτάσεως των ποσοστών μειώσεως που καθορίζονται για ένα τρίμηνο, το σύστημα ποσοστώσεων έπρεπε να προκαλέσει εξαιρετικές δυσκολίες σε μια επιχείρηση·

6) η συνολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών Ια μέχρι Ιδ της επιχειρήσεως αυτής έπρεπε να είναι μικρότερη από 1 000 000 τόνους κατ' έτος·

γ) αυτή η συνολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών Ια μέχρι Ιδ, μικρότερη από 1 000 000 τόνους κατ' έτος, έπρεπε να αποτελείται κατά τα 75 % τουλάχιστον από προϊόντα των οποίων το ποσοστό μειώσεως μιας ή περισσότερων από τις κατηγορίες αυτές υπερβαίνει το 20 %.

Λαμβανομένων υπόψη των όρων του άρθρου 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ, της 30ής Ιουνίου 1982, δεν θα έπρεπε καθόλου τα ποσοστά μειώσεως όλων των κατηγοριών προϊόντων Ια μέχρι Ιδ να υπερβαίνουν το 20 %. Θα αρκούσε όπως το 75 % της συνολικής παραγωγής αναφοράς των κατηγοριών Ια μέχρι Ιδ, δεδομένου ότι είναι μικρότερη από 1 000 000 τόνους ετησίως, να αποτελείται από προϊόντα των οποίων τα ποσοστά μειώσεως υπερβαίνουν πράγματι το 20 %. Είναι άνευ σημασίας να προσδιοριστεί αν τα 25 %, που απομένουν από τη συνολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών Ια μέχρι Ιδ, αποτελούνται ή όχι από προϊόντα που υπάγονται επίσης σε ποσοστό μειώσεως πάνω από 20 %.

7. Με την από 18ης Μαρτίου 1980 απόφασή του (*Ferriera Valsabbia,* συνεκδικασθείσες υποθέσεις 154, 205, 206, 226 μέχρι 228, 263 και 264/68, 31, 39, 83 και 85/79, σκέψη 84, Recueil 1980, σ. 907), το Δικαστήριο αποφάνθηκε σχετικά με το άρθρο 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ ότι «η ίδια η φύση του εξαιρετικού μέτρου που προβλέπεται από τη συνθήκη, που αποτελεί παρέκκλιση επί ενός ή περισσότερων σημείων της κανονικής λειτουργίας της αγοράς και που τη μεταβάλει κατά τρόπο, λίγο ή πολύ, ριζικό, την έχει οδηγήσει στο να περιβληθούν τα μέτρα αυτά με αυστηρές προϋποθέσεις τύπου και ουσίας, που πρέπει να τηρούνται πολύ αυστηρά, για να εξασφαλίζεται το νόμιμο της αποφάσεως και μεταξύ αυτών απαριθμούνται περιοριστικά οι αρχές και οι σκοποί που πρέπει υποχρεωτικά να πρυτανεύουν στις λεπτομέρειες της αποφάσεως περί παρεκκλίσεως, ενώ οι λοιπές αρχές και οι σκοποί που προσδιορίζονται από τη συνθήκη μπορούν να θεωρηθούν ότι τοποθετούνται σε λανθάνουσα κατάσταση κατά την περιορισμένη διάρκεια της ισχύος της εν λόγω αποφάσεως περί παρεκκλίσεως».

Οι προσφεύγουσες συνάγουν ότι η συλλογιστική αυτή έχει εφαρμογή όχι μόνο για το άρθρο 58 ΕΚΑΧ, αλλά και για ένα μέτρο εφαρμογής του άρθρου 58. Επομένως, η Επιτροπή παραβίασε όχι μόνο την απόφαση 1696/82/ΕΚΑΧ, αλλά και το άρθρο 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ.

8. Η *Επιτροπή* φρονεί ότι τίθεται το ερώτημα αν οι όροι «κατάλληλη προσαρμογή των προϊόντων αναφοράς για τις εν λόγω κατηγορίες», που αναφέρονται στο άρθρο 14, αφορούν *όλες* τις κατηγορίες Ια μέχρι Ιδ, καθόσον «η συνολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών Ια μέχρι Ιδ ... αποτελείται κατά 75 % τουλάχιστον από προϊόντα των οποίων τα ποσοστά μειώσεως μιας ή περισσότερων από τις κατηγορίες αυτές υπερβαίνουν το 20 %» ή μόνον εκείνες από τις κατηγορίες αυτές των οποίων το ποσοστό μειώσεως υπερβαίνει το 20 %. Κατά την Επιτροπή, το άρθρο 14 της επιτρέπει να προβαίνει σε προσαρμογή για κάθε κατηγορία ξεχωριστά.

Το άρθρο 14 δεν αποτελεί, αντίθετα προς εκείνα που υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, εξαίρεση από το σύστημα ποσοστώσεων, αλλά μάλλον μια διαρρύθμιση σε περίπτωση εξαιρετικών δυσκολιών που συναντούν μία ή περισσότερες επιχειρήσεις και προκαλούνται από το ίδιο σύστημα ποσοστώσεων. Επομένως, στην πρόδηλη και σοβαρή κρίση που αντιμετωπίζει, από το 1980, η κοινοτική διομηχανία σιδήρου και χάλυβα, στην πραγματικότητα, κάθε επιχείρηση σιδήρου και χάλυβα αντιμετώπισε δυσκολίες.

Ο σκοπός του άρθρου 14 είναι να προβλεφθούν περιορισμένες δυνατότητες προσαρμογής ποσοστώσεων, όταν το σύστημα αυτό προκαλεί εξαιρετικές δυσκολίες *λόγω της εκτάσεως των ποσοστών μειώσεως*. Είναι σημαντικό το ότι στην αρχή το άρθρο αυτό αναφέρει ρητώς «εάν, λόγω της εκτάσεως των καθορισμένων ποσοστών μειώσεως για ένα τρίμηνο, το καθεστώς των ποσοστώσεων δημιουργεί εξαιρετικές δυσκολίες...».

9. Το άρθρο 14 αποτελεί μια ευελιξία ενός συστήματος η έννοια του οποίου είναι να περιοριστεί η παραγωγή. Εξ ορισμού, η παραγωγή πρέπει κατ' ανάγκη να περιορίζεται κατ' αναλογία προς την αύξηση του ποσοστού μειώσεως. Αντίστροφα, μειωμένο ποσοστό μειώσεως θα συνεπαγόταν μείωση της παραγωγής σε μικρή αναλογία. Κατά συνέπεια, θα υπήρχαν εξαιρετικές δυσκολίες, προκαλούμενες από το σύστημα ποσοστώσεων, μόνο εάν το ποσοστό μειώσεως ήταν υψηλό. Εάν το ποσοστό είναι χαμηλό και η επιχείρηση αντιμετωπίζει δυσκολίες, αυτές είναι οπωσδήποτε διαρθρωτικές και δεν οφείλονται στο σύστημα ποσοστώσεων.

Πράγματι, θα εισάγονταν δυσμενείς διακρίσεις με την προσαρμογή της παραγωγής αναφοράς σε ατομικές περιπτώσεις, με μοναδικό σκοπό να αντισταθμιστούν οι δυσκολίες άλλων κατηγοριών. Αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει σε αυθαίρετες αντισταθμίσεις από τη μια κατηγορία στην άλλη, έστω κι αν μια επιχείρηση δεν είχε οικονομικές απώλειες.

Η άποψη της Επιτροπής είναι η μόνη που συμβιβάζεται με τις ίδιες τις αρχές της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ, δηλαδή του υπολογισμού των ποσοστώσεων κατ' εφαρμογή του ποσοστού μειώσεως κατά κατηγορία στην παραγωγή αναφοράς. Επομένως, προσαρμογές δικαιολογούνται μόνο κατά κατηγορία, όταν ανακύπτουν δυσκολίες στην κατηγορία αυτή.

Εξάλλου, το να λαμβάνεται κατ' ανάγκη υπόψη, για κάθε κατηγορία ένα ποσοστό μειώσεως υψηλότερο του 20 % εξασφαλίζει την αντικειμενική εξακρίβωση των εξαιρετικών δυσκολιών που αντιμετωπίζει μια επιχείρηση και τις ενδεδειγμένες θεραπείες (σχετικά με τις ποσοστώσεις).

IV — Προφορική διαδικασία

Οι προσφεύγουσες, εκπροσωπούμενες από το δικηγόρο Βρυξελλών E. Gutt, και η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον E. Lasnet, επικουρούμενο από τον Kutscher, υπάλληλο της ΓΔ «Χάλυβας», με την ιδιότητα του εμπειρογνώμονα, ανέπτυξαν τις προφορικές τους παρατηρήσεις και τις απαντήσεις τους στα ερωτήματα που έθεσε το Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 23ης Μαρτίου 1983.

Η γενική εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 4ης Μαΐου 1983.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Δεκεμβρίου 1982, η ανώνυμη εταιρεία βελγικού δικαίου Usines Gustave Boël και η ανώνυμη εταιρεία γαλλικού δικαίου Fabrique de fer de Maubeuge άσκησαν, δυνάμει του άρθρου 33, παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή, με την οποία

ζητούν την ακύρωση της από 26 Νοεμβρίου 1982 ατομικής αποφάσεως της Επιτροπής, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1982, περί παρατάσεως του συστήματος επιτηρήσεως και ποσοστώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα των επιχειρήσεων σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 191 της 1. 7. 1982, σ. 1).

2 Το άρθρο 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ ορίζει: «εάν, λόγω της εκτάσεως των καθορισμένων ποσοστών μειώσεως για ένα τρίμηνο, το καθεστώς των ποσοστώσεων δημιουργεί εξαιρετικές δυσκολίες σε κάποια επιχείρηση, η Επιτροπή προβαίνει σε κατάλληλη προσαρμογή αυτών των παραγωγών αναφοράς ή/και των ποσοτήτων αναφοράς για τις εν λόγω κατηγορίες, εάν η επιχείρηση υποβάλει σχετική αίτηση κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων μηνών του σχετικού τριμήνου, στις εξής περιπτώσεις:

— όταν η συνολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών Ια έως Ιδ είναι μικρότερη από 1 000 000 τόνους κατ' έτος και αποτελείται κατά 75 % τουλάχιστον από προϊόντα των οποίων τα ποσοστά μειώσεως μιας ή περισσοτέρων των κατηγοριών αυτών υπερβαίνουν το 20 %, ή

— η συνολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών IV, V και VI είναι μικρότερη από 100 000 τόνους κατ' έτος, και το ποσοστό μειώσεως μιας ή περισσοτέρων των κατηγοριών αυτών υπερβαίνει το 20 %».

3 Με επιστολές της 6ης Οκτωβρίου και 2ας Νοεμβρίου 1982, οι προσφεύγουσες ζήτησαν από την Επιτροπή να τύχουν του ευεργετήματος της διατάξεως αυτής, για το τέταρτο τρίμηνο του 1982, για τις κατηγορίες Ια, Ιβ, Ιγ και Ιδ. Κατά τις προσφεύγουσες, η συνολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών Ια μέχρι Ιδ ήταν, στις επιχειρήσεις τους, κατώτερη του 1 000 000 τόνων ετησίως και, για το τρίμηνο αυτό, αποτελέστηκε κατά ποσοστό πλέον του 75 % από προϊόντα των οποίων τα ποσοστά μειώσεως υπερέβαιναν το 20 %.

4 Η Επιτροπή έχει δεχτεί την αίτηση για τις κατηγορίες Ια και Ιβ, των οποίων τα ποσοστά μειώσεως ήταν αντίστοιχα 44 και 42 % και δεν απάντησε στην αίτηση των προσφευγουσών, όσον αφορά την κατηγορία Ιδ, στο μέτρο που αυτή τυγχάνει θετικού ποσοστού μειώσεως. Αντιθέτως, απέρριψε την αίτηση για την κατηγορία Ιγ «για το λόγο ότι τα προϊόντα της κατηγορίας Ιγ δεν υπόκεινται σε ποσοστό μειώσεως τουλάχιστον 20 % για το τρέχον τρίμηνο». Πράγματι, το

ποσοστό μειώσεως για τα προϊόντα της κατηγορίας Ιγ, κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1982, είχε καθοριστεί μόνο σε 16 % με την απόφαση 2585/82/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 22ας Σεπτεμβρίου 1982 (ΕΕ L 275 της 25. 12. 1982).

5 Επομένως, η προσφυγή των προσφευγουσών αποσκοπεί στην ακύρωση αυτής της αποφάσεως της Επιτροπής μόνο κατά το μέρος που αυτή αρνήθηκε να προσαρμόσει τις παραγωγές αναφοράς σχετικά με την κατηγορία των προϊόντων Ιγ.

6 Οι προσφεύγουσες επικαλούνται ένα και μόνο λόγο συνιστάμενο στην παράβαση του άρθρου 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1982, και του άρθρου 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ. Κατ' αυτές, η Επιτροπή, με το να αρνηθεί να προσαρμόσει τις παραγωγές αναφοράς σχετικά με την κατηγορία προϊόντων Ιγ, για το μόνο λόγο ότι τα προϊόντα της κατηγορίας Ιγ δεν υπέκειντο σε ποσοστό μειώσεως τουλάχιστον 20 % για το τρέχον τρίμηνο, πρόσθεσε στο άρθρο 14 μία προϋπόθεση που αυτό δεν περιείχε. Πράγματι, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, αρκεί ότι το 75 % της συνολικής παραγωγής αναφοράς των κατηγοριών Ια μέχρι Ιδ αποτελείται από προϊόντα των οποίων τα ποσοστά μειώσεως υπερβαίνουν πράγματι το 20 % και επομένως καθόλου δεν απαιτείται όπως τα ποσοστά μειώσεως καθεμιάς από τις κατηγορίες αυτές υπερβαίνουν το όριο αυτό. Προς υποστήριξη του λόγου τους ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ακόμη ότι κάθε μέτρο εφαρμογής του άρθρου 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ πρέπει να τηρείται αυστηρά, καθόσον αποτελεί παρέκκλιση από τη φυσιολογική λειτουργία της αγοράς.

7 Ο λόγος αυτός δεν μπορεί να γίνει δεκτός. Πράγματι, από τη διατύπωση του άρθρου 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ προκύπτει ότι αυτή προβλέπει περιορισμένες δυνατότητες προσαρμογής των ποσοστώσεων μόνον όταν μια επιχείρηση πρέπει να αντιμετωπίσει «εξαιρετικές δυσκολίες» «λόγω της εκτάσεως των ποσοστών μειώσεως». Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να λάβει υπόψη την ιδιάζουσα κατάσταση κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως, προκειμένου να προσδιορίσει αν η ενδιαφερόμενη επιχείρηση πλήττεται από εξαιρετικές δυσκολίες, που απορρέουν από μειώσεις της παραγωγής που της έχουν επιβληθεί. Επομένως, μόνες οι δυσκολίες που αποτελούν την άμεση συνέπεια της θεσπίσεως και εφαρμογής του συστήματος ποσοστώσεων μπορούν να γίνουν δεκτές κατά την εφαρμογή του άρθρου 14. Απ' αυτά προκύπτει ότι μόνο για τις κατηγορίες που αποτελούν το αντικείμενο ενός υψηλού ποσοστού μειώσεως μπορεί να καταστεί αναγκαία, υπό εξαιρετικές

περιστάσεις, μια προσαρμογή. Κάθε άλλη λύση θα συνεπαγόταν αυθαίρετα αποτελέσματα, καθόσον θα επέτρεπε την προσαρμογή των παραγωγών αναφοράς για τις κατηγορίες που επηρεάζονται λιγότερο από το σύστημα περιορισμού της παραγωγής μόνο προκειμένου να αντισταθμιστούν οι δυσκολίες που συνεπάγεται η εφαρμογή υψηλών ποσοστών μειώσεων σε άλλες κατηγορίες.

8 Στην προκειμένη περίπτωση, θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη οι δυσκολίες που απορρέουν για τις προσφεύγουσες από τα υψηλά ποσοστά μειώσεως που εφαρμόζονται στις κατηγορίες Ια και Ι6 και όχι εκείνες που απορρέουν ενδεχομένως, γι' αυτές, από το μέτριο σχετικά ποσοστό μειώσεως που εφαρμόζεται στην κατηγορία Ιγ.

9 Πρέπει εξάλλου να παρατηρηθεί ότι το άρθρο 14 της αποφάσεως 1696/82/ ΕΚΑΧ δεν προβλέπει ρητώς υποχρέωση της Επιτροπής να προβαίνει σε προσαρμογή των παραγωγών αναφοράς του συνόλου των κατηγοριών Ια μέχρι Ιδ, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο αυτό. Το ίδιο ισχύει όταν το άρθρο αυτό προβλέπει «κατάλληλη προσαρμογή των παραγωγών αναφοράς για τις εν λόγω κατηγορίες». Πράγματι, η φράση «τις εν λόγω κατηγορίες», που χρησιμοποιείται στο προαναφερθέν άρθρο 14, αναφέρεται όχι μόνο στο σύνολο των κατηγοριών Ια μέχρι Ιδ, αλλά μόνο σε εκείνες που αναφέρονται στην αρχή της διατάξεως αυτής, των οποίων τα ποσοστά μειώσεως έχουν μια τέτοια έκταση ώστε να μπορούν να προκαλέσουν εξαιρετικές δυσκολίες στην επιχείρηση.

10 Τέλος, το άρθρο 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ, αναφερόμενο στο ποσοστό 20 %, τόσο στην πρώτη όσο και στη δεύτερη περίπτωση του άρθρου, επιτρέπει να γίνεται αντικειμενικά ο προσδιορισμός του ορίου από το οποίο το σύστημα ποσοστώσεων και, ειδικότερα, ο καθορισμός του ποσοστού μειώσεως, μπορούν να προκαλέσουν, για μια κατηγορία συγκεκριμένων προϊόντων, δυσκολίες δυνάμενες να ληφθούν υπόψη.

11 Ως προς το επιχείρημα που συνίσταται στην παράβαση του άρθρου 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ, μολονότι είναι αληθές ότι κάθε μέτρο εφαρμογής του συστήματος του περιορισμού της παραγωγής πρέπει να ερμηνεύεται αυστηρά, πρέπει εντούτοις να παρατηρηθεί ότι η ερμηνεία που προτείνουν οι προσφεύγουσες έχει ως αποτέλεσμα να διευρυνθούν αλογίστως οι δυνατότητες προσαρμογής του

συστήματος ποσοστώσεων και να τεθεί έτσι εμμέσως σε κίνδυνο το σύστημα περιορισμού της παραγωγής στο σύνολό του.

12 Επομένως, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή ορθώς εφήρμοσε το άρθρο 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ και το άρθρο 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ. Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

13 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττώμενος διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα.

Διά ταύτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

κρίνει και αποφασίζει:

α) απορρίπτει την προσφυγή·

β) καταδικάζει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Everling Mackenzie Stuart

Due Galmot Κακούρης

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Ιουνίου 1983.

Κατ' εντολή του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

U. Everling